

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל" (במדבר א, ב). במדרש (במדבר רבה א, ה) הסביר שהקב"ה ציוה למנות אותנו, כדי שנהיה דבר שבמניין, ודבר שבמניין אף פעם לא בטל. זוהי התשובה של הקב"ה לטענת הגויים: "כי אתם המעט מכל העמים" (דברים ז, ז). אבל אתם במניין, והלכה שדבר שבמניין אפילו באלף לא בטל. ולא סתם הקב"ה מונה אותנו: "מתוך חובתן לפנינו מונה אותם כל שעה". (רש"י, במדבר א, א). וראה: יום העצמאות, ויום ירושלים הם דבר שבמנין. יום העצמאות, ה' באייר, יוצא תמיד, ביום כ' לעומר. יום ירושלים ביום מ"ג לעומר. הוכחה נוספת שיום העצמאות שייך לחגי ישראל ולא יתבטל, הוא שאחרי אלפי שנות גלות הושלם מנין החגים עם הכרזת המדינה בה' באייר. כידוע מועדי החגים נקבעו לפי ימי חג הפסח, ראשי התיבות את"ש. א"ת - תשעה באב חל ביום הראשון של פסח שלפניו. ב"ש - שבועות יחול ביום בו חל היום השני של פסח שלפניו. ג"ד - ראש השנה יחול ביום בו חל היום השלישי של פסח שלפניו. ד"ק - קריאת התורה שמחת תורה בחו"ל, יום טוב שני של גלויות, יחול ביום בו חל היום הרביעי של פסח. ה"צ - צום יום הכיפורים יחול ביום בו חל היום החמישי של פסח שלפניו. ו"פ - פורים יחול ביום בו חל היום השישי של פסח שלאחריו. הנה נשאר היום השביעי של פסח - האות ע' יתומה, עד שהגענו לה' באייר תש"ח. ומכאן: ז"ע, לפיו עצמאות, ה' באייר, יחול תמיד ביום בשבוע בו חל שביעי של פסח. ביציאת מצרים זכינו לשחרור הגוף מעול גויים. קבלת התורה קוממה אותנו כאומה. גם כשזכינו לרשת את מולדתנו, עדיין נשארנו אי בודד בתוך ים-אדם של אומות העולם וכדי לחזק את יחודנו נצטוונו "ובחוקותיהם לא תלכו" (ויקרא, ג). עצמאות מדינית ולכלכלית מבוססת על ערכים יהודיים יחודיים ועל עמידה מוסרית של החברה. זה מה שמחזיק אותנו במניין העמים. אכן, דבר שבמניין לא יתבטל, לא מבית ולא מבחוץ. הוא לא יתבטל על ידי אומות העולם, ואף לא על ידי אלו שאינם מודים בו. וברבות הימים יוכוחו כולם שהקמת המדינה היא אתחלתה דגאולה, ואנו מצפים בקרוב להשלמתה.

בס"ד ענג שבת פרשת: תזריע מצורע - אחרי קדושים יוצא לאור ע"י העמותה להשרשת ערכים יהודיים לאומיים כ"ח בניסן ה'תשע"ב (20.04.2012) לעילוי נשמת בעלי, אבינו וסבנו הרב אורי דסברג ז"ל

מועדי השבת תזריע מצורע
ער"ש מוצ"ש

י-ם	18.36	19.51
ת"א	18.51	19.53
ח'פ"ה	18.43	19.53
ב"ש	18.53	19.52
אילת	18.46	19.50

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת תזריע מצורע - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.20 - 4.28
זמן הנחת תפילין	4.50 - 4.58
הנץ החמה (מישור)	5.59 - 6.05
הנץ החמה (הנראה)	6.03 - 6.10
ס"ק ק"ש מג"א	8.29 - 8.34
צאת היום	12.38 - 12.40
מנחת גדולה	13.12 - 13.13
שקיעת החמה	19.18 - 19.14
צאת הכוכבים ב'	20.08 - 20.04

דף יומי: מעילה ו - יב
מועדי השבת אחרי קדושים
ער"ש מוצ"ש

י-ם	18.41	19.56
ת"א	18.56	19.59
ח'פ"ה	18.49	19.59
ב"ש	18.58	19.58
אילת	18.51	19.56

זמני היום והלימודים היומיים:

משבת אחרי קדושים - יום ו'	(אופק ת"א)
עלות השחר	4.11 - 4.18
זמן הנחת תפילין	4.41 - 4.48
הנץ החמה (מישור)	5.52 - 5.58
הנץ החמה (הנראה)	5.57 - 6.02
ס"ק ק"ש מג"א	8.24 - 8.28
צאת היום	12.38 - 12.38
מנחת גדולה	13.12 - 13.12
שקיעת החמה	19.23 - 19.19
צאת הכוכבים ב'	20.13 - 20.09

דף יומי: מעילה יג - יט
לזמנים נוספים בכל הארץ שלח את המילה "זמן" ובקשתך למספר 1315.
לדוגמה: "זמן שקיעה מחר בטבריה"
את העלון ניתן למצוא באתר www.yeshiva.org.il
וגם באתר מורשת בקטגוריית עלוני שבת www.moreshet.co.il
יז"ר העמותה והעורך עו"ד שמואל כהן כתובת: רח' בלוק 3, ת"א
טל: 03-5234063, פקס: 03-5234054
דוא"ל: smuladv@netvision.net.il
דפוס: אקסטרה פרינט 50-54-1700-50

דגל ישראל
זכורנו לפני חכאי יובל שנים, יום הזכרון לחללי מערכות ישראל, ואני עם כתיי מהישיבה התיכונית "נווה שמואל" שבאפרת, מסיירים בגוש עציון ומשחזרים את קרבות תש"ח. לקראת סופו של יום, אנו נכנסים לקיבוץ כפר עציון ועוברים ע"י ביתו של הרב חנון פורת זצ"ל ברגע בו הוא נישא עם אחד מבניו לתלות את הדגל בביתו. לראות את הרב חנון ברגע תליית הדגל-זו חוויה בפני עצמה. כולו אחוז שמחה, מקפץ ומרים את ידיו מעלה וקורא בקול "יש, הדגל מתנוסס!"
עמדנו כולנו משתאים מהחוויה שנודמנה לנו בלא שתכננו. כל אחד מאתנו חווה פה ושם הנפת דגל ישראל, אך הנפת הדגל באותה שנה חרטה בנו משהו מיוחד. לראות אדם אחוז בהתרגשות כה גדולה כאשר מונף דגל ישראל בביתו והדבר כה משמעותי עבורו-זו מחשבה אחרת, זו חוויה מכוונת.

הרגשה מעין זו מלווה כל אחד מאתנו בימי תחילת חודש אייר כאשר דגל המדינה מתרומם אט אט לקול החצוצרה והמנגינה. הדגל עולה ועולה, מגיע לראש התורן ומתנופף. כמה מחשבות, כמה תמונות יכולות לרוץ בראש ברגעים אלה. אחת המחשבות מבקש אני לתרום לאור פסקה בסידורו של מרן הרב זצ"ל בעולת ראייה א עמ' מט'. חיינו באופן כללי מוגבלים וקשורים בטבעות-שלשלאות האחרות זו בזו, ואין אנו יכולים להתנער ממוגבלויות אלה. לא ניתן לחיות ללא לקיחה בחשבון את מגבלות החיים, את הקשיים שטומנת בתוכה כל תכנית עליה אנו חולמים ורוצים להגשים. אותם מייגבלות-"הינן לפעמים מפילות וזועה על גורל האדם, המתאבק במלחמת החיים במלחמה רוחנית וחומרית".

כלומר-אינך יכול להתעלם ממצייאות החיים, אתה חייב "לחיות עם הרגלים על הקרקע". אך עובדה זו לעיתים מורידה ומשפילה את הרצון והמוכנות להמשיך, קשיי העשייה, המכשולים והאתגרים לא פעם, גורמות לך "להרים ידיים". מתוך מציאות טבעית זו, "הנה ה' ניסי, מתעלה מעל כל חוק, מידה, קצב, תכנית וגבול. הוא מנוס לי, בלי שיעבוד לשום הדרגה ושום מערכה חוקית מסודרת". הדגל מתרומם אל על כאילו אין דבר המפריע לו, הוא מתרומם למרות שהמציאות מאד בלתי מתרוממת ואחזה בכבלי החיים והטבע. "ה' ניסי"-הנס, הדגל מסמל עבורי את הקב"ה שכל מגבלות החיים כאין נגדו. הדגל קורא לנו להביט מעלה, להביט בכיכל לבוור עולם שהוא מעל לכל חוק וטבע, לדבוק באמונה שמעל כבלי המציאות ומתוך כך להמשיך.

לולא התבוננות זו בדגל, בימי תחיית האומה בארצה, כיצד ניתן היה להתקדם ולהמשיך? הרי המציאות כה בלתי היגיונית. מי יכל לעמוד מול אתגרי שנות המדינה בריאה ראלית ולהמשיך? הרי המציאות כה כבולה בשלשלאות הטבע והחיים. התבוננות בדגל המתרומם מעוררת למחשבה עמוקה ומלאה אמונה בחיינו כאן במדינת ישראל. אני משער שבאותם רגעי התרוממות הדגל מעל ביתו של הרב חנון, ראה הוא בעיני רוחו דברים מעין אלה והם הם שהחיו ונתנו לו כוחות כה רבים בכל מהלך פעולות חייו. נכתבים הדברים מתוך זכרון דמותו של הרב חנון ע"ה. וכאן, בבני דרום מידי הגיע יום העצמאות נזכרים אנו כולנו באב ובנו-שי יובל גלר ע"ה, שנהרגו בתאונת דרכים ביום העצמאות תש"ס.

הרב שלמה וייס, רב הקיבוץ הדתי בני דרום וילכו שניהם יחדיו... העלון מוקדש לזכר ולע"נ **שי משה ובנו הפעוט יובל פרץ גלר ז"ל**, נהרגו בתאונת דרכים ביום העצמאות תש"ס. יהי זכרם ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ מרת **אסתר** בת ר' **אריה מנדרובסקי** (לבית **ינקלבסקי**) ז"ל, נפטרה ב-ט' באייר תשנ"ד. יהי זכרה ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ יקירנו **אליעזר** בן **ראובן לוי** ז"ל, נפטר ב-ז' באייר תש"ע. יהי זכרו ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ ר' **חיים אנשל** ב"ר **שמואל אריה כ"ץ** ז"ל, נפטר ב-ח' באייר תשנ"ב. יהי זכרו ברוך!

העלון מוקדש לזכר ולע"נ **פינה חיה** בת ר' **משה גליק** ז"ל, נפטרה ב-ב' באייר תשכ"ט. יהי זכרה ברוך!

נאות דשא, נופש, אירוח ותרבות ארגון שבתות עיון ושבת חתן

שבועות "ברמות שפירא"
בבית הארחה "רמות שפירא" - מושב בית מאיר (קבוצה בלעדית). תאריכים די-ו' בסיון תשע"ב 25-27/5/12
ע"ב פנסיון מלא, היפוך אוחות, הכשר - מחדרין הרבנות הראשית. שלשה מניינים, תיקון ליל שבועות, שיעורים והרצאות. מחיר לזוג 1,800 ₪

שבת נחמו (סיום ה"ש העולמי)
שבת עיון ונופש במלון "שערי ירושלים" ט"ו - ט"ז מנחם אב תשע"ב 3-4/8/12
ע"ב פנסיון מלא (מהדרין) בתוכנית שיעורים, הרצאות וסיום הדף היומי העולמי (כ"א אדר"א תשס"ה - ט"ו באב תשע"ב). מחיר לזוג 1,150 ₪

שמעון: נייד 08-9268663, פקס 052-3611441

בס"ד **מפעל תפילין זיס 77**
יצור בחי תפילין גסות מהודרות בנל הנוסחאות
בשנת הרב משה שאול קליין שליט"א מוצ"צ בדר"ץ דמרון הגד"ש ואור שליט"א.
בדיקה תפילין ותיקונים במקום עורכים בדיקת מחשב למזוזות, פרשיות וכו'.
לפניה, להתייעצות ולהזמנה: 09-8870673

יריד עולם היהדות
תצוגה לציבור הרחב ולבתי כנסת וישיבות
ארמונות חן, שלמה המלך 29, בני ברק ימים שני ושלישי ט"ו, ט"ז אייר תשע"ב (7-8 מאי 12) בשעות 16:00 - 23:00
להרשמה מוקדמת: sfr@bezeqint.net
דפי שופר® 03-9678555

יהוה לכתו כנסת • ארונות קודש • כסאות • פרוכות הנצחות ולוחות דיגיטליות • תשמישי קדושה סת"ם • ספרי קודש • מוצרי טבע ובריאות תקליטורים • כסווי ראש • פטנטים
כרסים ומתנות יקרי ערך בהגרלה
לוח זמנים דיגיטלי-שעון זמנים • סידורים גדולים לש"ץ • סטים מחזוריים פרוכות • טליתות • סטנדרים שולחניים • כרסות שבת • ערכות יודאיקה
חסויות: **פול פרוק**

דיני השבוע ומנהגיו

שבת פרשת תזריע מצורע

ההפטרה: "ויאמר לו יהונתן מחר חודש" (שמואל א' כ, יח) **מברכים החודש:** אייר

ראש חודש אייר ביום הראשון וביום השני הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה

המולד: יום שבת קודש, שעה 10, 17 דקות ו-3 חלקים. אומרים אב הרחמים (ימי ספירת העומר), לא אומרים הזכרת נשמות.

במנחה לא אומרים "צדקתך"

פרקי אבות: פרק ב'

זמן קידוש לבנה: מליל רביעי ג' אייר ועד מוצש"ק י"ד באייר.

יום הזכרון לחללי צה"ל ויום העצמאות

כדי למנוע התנגשות בין יום הזכרון ויום העצמאות לבין יום שבת או שישי, ישנם יוצאי דופן בחוק אם חל ד' באייר ביום חמישי, או ביום שישי מוקדם יום הזכרון ליום רביעי.

יום שלישי בערב: תחילת יום הזכרון (הוקדם)

יום הזכרון הוצמד ליום שבו הוקמה מדינת ישראל. בית ישראל מכבד ומתייחד עם זכר הנופלים במערכות ישראל דווקא בערב חג במעבר חריף וחד בין ימי האבל והתוגה לשמחת החג. עם ישראל המאופין בפסוק: "בדמך חיילי! לא שוכח את זכר נופליו, את אלה שבגופם ציוו לנו את החיים, לפני התכנס חג, ואינו מרשה לעצמו לחגוג מבלי להתייחד ולהזכיר את אלה שלא זכו, להתפלל ולקוות שאלה היו הקורבנות האחרונים.

מהחלטות הרבנות הראשית: יום הזכרון יחל בטקס ברחבת הכותל המערבי. בסיום דברי הנשיא יודלק נר זכרון ותאמר תפילת יזכור ו"אל מלא רחמים". למחרת, לאחר תפילת שחרית, קריאת פרקי תהלים: ט, מב, מג, פז, קכב, קכה, קמו. לקראת יום העצמאות: מתגלחים ומסתפרים, למרות ימי ספירת העומר. (כדין שמחת ברית למשל), אבל יש שנוהגים שלא להסתפר. מניפים דגלי המדינה לפרסום הנס.

יום רביעי בערב – יום העצמאות:

ערבית לביל התקדש חג, תפילה חגיגית בבתי כנסת, כתפילת ערב חג. אומרים 'מקדש מלך...' 'התעוררי...' 'התנערי...' לא תבושי...' ימין ושמאל...' לפני עלינו לשבח וספירת העומר נאמר הלל, בלי ברכה (כדין ספק ברכות, להקל). ברכת שהחיינו ושיר המעלות בשבוע ה' שיבת ציון.

תפילת שחרית: פסוקי דזמרא של חג עד ברוך שאמה הלל שלם בברכה. (לאשכנזים וספרדים). קוראים בניגון הפטרה (בלי ברכות): "עוד היום בנוב לעמוד" (ישעיהו י, לב), תפילה לשלום המדינה ומי שברך לחיילי צה"ל.

הלל ביום העצמאות

"אמר רב הונא: מצינו מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים, שצריך אדם ליתן שבח והודיה על מעשה הנס, דכתיב: 'למען תספר באזני בנך...' (מדרש הגדול, פרשת בא).

"ת"ר הלל זה מי אמרו" (פסחים ק"ז ע"א) והגמרא בהמשך מפרטת ושימה ארוכה של אומרים שנתנו סימן למתי שצריך לאמר הלל. "... וחכמים אומרים: נביאים שביניהן תקנו להן לישראל שיהו אומרים אותו על פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן לישראל, ולכשנגאלין אומרים אותו על גאולתן.

"ת"ר ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל ולא פחתו ולא הוסיפו על מה שכתוב בתורה חוץ ממקרא מגילה מאי דרוש, אמר ר' חייא בר אבין אמר ר' היושע

בן קרח קר"ח מה מעבדות לחרות אמרין שירה ממיתה לחיים לא כל שכן? אי הכי הלל נמי נימא..." (מגילה י"ד ע"א). הגמרא במגילה דנה בשאלה מדוע אין אומרים הלל בפורים (גם שם ניצלנו ממוות לחיים, ושכך יהיה ביום העצמאות). "אמר רבי יצחק: לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ... רב נחמן אמר: קרייתא זו הלילא (קריאת מגילת אסתר בפורים היא ההלל)... המאירי סובר שאם אין לו מגילה חייב לקרוא הלל בפורים.

המסקנה מגמרא זו שעל נס שבארץ ישראל כולם מודים שאומרים הלל האנגלים עזבו את הארץ, שערי ארץ ישראל נפתחו לכל יהודי העולם, נלחמנו מעטים מול רבים ובלי נשק, ובסוף יכולנו! יש נס גדול מזהה!?

"חמישה באייר, שנקבע לחוג אותו בכל הארץ זכר לנס תשועתנו וחרותנו – מצווה לעשות שמחה ויום טוב ולומר הלל. ואף ציבור בעייר אחת או יחידים קובעים עליהם יום טוב לעצמם, על נס שנעשה להם, חייבים לקיים עליהם ולעל זרעם והבאים אחריהם עד עולם... כמו שכתב מהר"ם אלשקר בתשובותיו סי' מ"ט, והובא להלכה במגן אברהם סי' תרפ"ו סי"ק ה' ובאליהו רבה שם. והחתם סופר בשו"ת או"ח סי' קצ"א כתב שכך נוהגין כמה קהילות ישראל ומגדולי יחידיהם שעושים כן ביום שאירע להם נס... וממילא פשיטא בנידון דידן, הנוגע לציבור של כלל ישראל, ויש כאן פדיון מעבדות לחרות, שנגאלנו משעבוד מלכויות ונעשינו בני חורין והשגנו עצמאות ממלכתית, וגם הצלה ממיתה לחיים, שנצלנו מידי אויבינו שעמדו לכולותנו, בודאי חובה עלינו לקבוע יום טוב.

ויפה כיוונו שקבעו את היום הזה דוקא, אשר בו היה עיקר הנס שיצאנו מעבדות לחרות על ידי הכרזת העצמאות. (רבי משלם ראטה, שו"ת קול מבשר סי' כא).

לענין הברכה

תוס' ד"ה כאן במקדש כאן גבולים (סוכה מ"ד ע"א): "ועוד י"ל דאפילו ציבור שאין שם כל ישראל, יחיד קרי להו משום דאמרין בערבי פסחים (ק"ז) נביאים אמרוהו 'ותיקנו' להם לישראל שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן, ולשנגאלין אומרין אותו על גאולתן ולכן נקט יחיד דכי ליכא כל ישראל אין גומרין אותו אלא באלו הימים, אבל לגאולת ישראל אומרים אותו".

אין בהלכה הלל שלם ללא ברכה, בראש חודש אמירת ההלל היא מכח מנהג ולכן חלוקות הדעות בראשונים אם מברכים עליו או לא, הלל על נס הוא תמיד הלל שלם ולכן הוא בברכה.

שבת פרשת אחרי קדושים

ההפטרה: "הלא כבני כושיים" (עמוס ט, ז)

מברכים למתענים בה"ב

במנחה: פרקי אבות ג'

יום שני תענית שני קמא. יום חמישי: תענית חמישי.

יש נוהגים להתענות מיד לאחר ראש חודש מרחשון ולאחר ראש חודש אייר, דהיינו לאחר חג הסוכות ולאחר חג הפסח (שולחן ערוך תצב, א ובמשנה ברורה שם ס"ב ב-ד), בימי שני, חמישי ושני אחריו. והטעם: חוששים שמא מתוך שמחה ומשתה של ימי החג באו לידי עבירה (שם במשנה ברורה ס"ק א). במטה משה (סימן תשמז) הסביר שנקבעו דוקא ימים אלה, שהם ימי רצון.

במקור היו אלה ימים של תענית, אך ברבות הימים השתחררו רובם מהתענית והשאירו רק את הסליחות, וגם מנהג זה של אמירת סליחות, כמעט שכבר לא מקויים. וראה במשנה ברורה (תקסו, י) שרק יחידים נהגו להתענות בו.

ביום התענית (בה"ב) נוהגים כבתענית ציבור (הרמ"א).

על משפט וכלכלה בפרשה

מנחם דסברג

ההלכה בשורות המחאה החברתית?

בפרשתנו למדנו כי יולדת מחויבת להביא קרבן על לידתה, לאחר שתטה. סוג הקרבן תלוי במצבה הכלכלי: עשירה מביאה כבש ובני יונה או תור ויולדת עניה מביאה קן, דהיינו שני תורים או שני בני יונה. יולדת ששהתה ולא הביאה קרבן לאחר לידתה, מנועה מלהכנס למקדש ולאכול קורבנות עד שתקריב. אם ילדה מספר פעמים וטרם הביאה את קורבנה, קבעה המשנה (כריתות פרק א משנה ז) שמקריבה קרבן אחד על מנת להתיר אותה לבוא למקדש ושאר הקורבנות שמחויבת בהן – הרי הן חובה עליה ותביאם בעתיד. ממשכיה המשנה ומספרת, שבימי רבן שמעון בן גמליאל התייקרו מחירי הקינים בירושלים והיה חשש כי יולדות עניות לא יוכלו להשלים את חובותיהם. כצעד של מחאה ומשום "עת לעשות לה' הפרו תורתך", הכריז רשב"ג "לא אלץ הלילה עד שיהיו בדינרים" והורה הלכה, שיולדת המחויבת במספר קורבנות בגין מספר לידות – יכולה להביא קרבן אחד ואין השאר חובה עליה. כתוצאה מפסיקה זו פחתו מחירי הקינים מדינר זהב (=25 דינרי כסף) לרבע דינר כסף! במקרה זה, באה ההלכה לעזרת הצרכנים כנגד הפקעת מחירים. צאו וחשבו – האם לא נכון יהיה להורות כפסק הלכה הנהגת אורח חיים צנוע יותר (כפי שהורו מספר אדמו"רים על עריכת חתונות) על מנת להביא להחלה במחירים או שמא צריכה לבוא התאגדות צרכנית שתנסה לעשות זאת?

סיפור ומעשה ומוסר השכל

"ואהבת לרעך כמוך" (יט, יח)

מעבר לנהר סמבטיון

גם כשגברה המתיחות בין הרב הראשי הרא"ה קוק לבין רבה של הקהילה החרדית הרב יוסף חיים זוננפלד, לא נמנעו שניהם מלהיפגש ולשוחח בצוותא מתוך ידידות וכבוד הדדי.

בזמן שהסכסוך בדבר הקמת הרבנות הראשית היה בעיצומו והרוחות נתלהטו והלכו, הגיע מברק דחוף מהגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי מועצת כניסתי לגיב האריות' כנכדו של הרב היה צריך להעביר לידיעת הרב קוק. מיד שייגרו את נכדו של הרב זוננפלד, להביא את המברק לרב קוק. וכך מספר אותו שליח:

"מתוך הכרת ערך חשיבות השליחות, שמת' פעמי לבית הרב קוק, כשנכנסתי לחדר האורחים הארוך, מצאתי שם את כל מקורביו של הרב וביניהם את הרב צבי פסח פרנק וחברי בית דינו. קצת נרגש מבוהל מעצם כניסתי לגיב האריות' כנכדו של ראש מתנגדיו, צעדתי נפחד אל הרב קוק שהסב בראש השולחן. אך הידיעה שיש בידי מברק חשוב, נסכה בי הרגשת בטחון ועודדה אותי להתגבר על ההתרגשות שתקפתי עם כניסתי.

בטרם הספקתי לשלוף המברק מכיס מעילי, הוצגתי לפני הרב קוק ע"י אחד ממקורביו, כבנו של רבי שמואל הלל שינקר וכנכדו של רבי חיים זוננפלד. כששמע הרב קוק מי אני, הושיט את ידו וברכני לשלום בחביבות בלתי רגילה. בעודו תופס את ידי הרועדת קמעה, קם מכורסתו, שילב את זרועו מתחת לבית שחיי והוליכני לחדר צדדי וסגר אחריי את הדלת.

אחרי שעיין במברק בחטף, תפס שוב את כף ידי וליטפה בחביבות וביקשני לשבת. אחרי ששאלני כמה שאלות אישיות על משפחתי, קם בתנועה זריזה, ניגש לשידה והוציא ממגירתה צרור ניירות, ופנה אלי בהסברת פנים ומתוך רוך אבהי מלבב: 'נהג ראה בחורצ'יק את כתב ה"סמיכה" שלי מגדולי עולם, ועוד מכתבים שונים המופנים אלי מראשי גולת אריאל שהעולם חרד לשומעם, ומהם תראה ותלמד שאינני כזה כפי שמדברים עלי'...

בסוף דבריו, הניף את יד ימינו ואמר בהתרגשות רבה: 'בחורצ'יק, הנה נשבעתי לך בהן צדקי, שבפנימיות נפשי אני והסבא שלך רבי חיים זוננפלד, ידידים נאמנים, ואני חוזר ונשבע לך בהן צדקי, שאם סבך, רבי חיים, היה מעבר לנהר סמבטיון, הייתי מוסר נפשי להעלותו ולהביאו הנה'". (שבעים פנים לתורה – שמחה רז)

בדרכי חייני

לעילוי נשמת הרב אורי דסברג ז"ל

"ואשה כי יזוב זוב דמה"

במדרש תנחומא ויקרא פרק טו בסימן ט' אומר רבי לוי על הפסוק בפרשתנו: בשעה שהיו ישראל במצרים, לא היו הנשים רואות רב מפני שאימת המצרים עליהם. ואף ששישבו במדבר לא היו רואות דם נדה, שהייתה שכניה עימהן.

והנשים קבלו את התורה תחילה, שנאמר: כה תאמר לבית יעקב וגו' (שמות יט ג): "כה תאמר לבית יעקב – אלו הנשים. ואחרי כן 'ותגד לבני ישראל' – אלו האנשים.

שואל ר' חנוך זונדל בן יוסף בעל ה"ענף יוסף" וכי בגלל שלא ראו נידה, היו ראיות לקבל התורה לפני האנשים?

ניתן להסביר את המדרש ע"פ דברי רבי יוחנן בן זכאי במסכת ברכות לתלמידיו לפני מותו: "יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו: עד כאן? אמר להם ולואי, תדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם".

אומר האדמו"ר רבי שמואל אליהו מזוואליץ זצ"ל כי כמו שאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם ועושה בסתר, כמו כן יראת שמים יעשה בסתר בהצנע לכת שלא יראני אדם.

אולי ניתן לומר שלנשים במצרים היה מורא בשר ודם כל כך עד שלא ראו דם, ואח"כ במדבר לימדו עצמן מתוך אותו מורא בשר ודם, גם להשיג יראת שמים עד שלא ראו דם נידה, מאימת השכינה, ולכן הן השיגו יראת שמים קודם לאנשים, ולכן קיבלו את התורה ראשונות, כי "ראשית חכמה יראת ה'".

בנוסענו בכבישי ישראל, לא פעם אנו נתקלים, ואולי אף שותפים, לאיתותי וסימוני נהגים להימצאות רכבי משטרה בקרבת מקום. זאת, בבחינת "מורא בשר ודם" – אנו פוחדים להיתפס כשאנו עוברים על חוקי התנועה, אך משום מה איננו פוחדים לעבור עליהם. אנו מחפשים באינטרנט איפה ממוקמות המצלמות החדשות שהציב המשטרה, אבל איננו שמים לב ל"מצלמה" האמיתית הקיימת מעלינו בכל מקום ואתה. על שלוש עבירות אנו מצויים למסור את הנפש: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. עבודה זרה וגילוי עריות יש פסוקים המלמדים אותנו את מסירות הנפש לגביהן, ואילו על שפיכות דמים אין כלל צורך בפסוק, כי דבר הפשוט הוא שצריך למסור את הנפש לשם כך.

משום מה, אנו מוצאים את עצמנו "מוסרים את הנפש" כדי לא להיתפס עוברים עבירת תנועה, אך אין אנו "מוסרים את הנפש" כדי לנהוג כדת וכדין כדי שכל משתמשי הדרכים יגיעו בשלום לביתם. אולי, יש צורך להזכיר, לפחות למי שיראת שמים בלבד, כי יראת שמים צריכה להיות לפחות כמו מורא בשר ודם, וגם במסירות הנפש הנדרשת למען שלמות המשתמשים בכבישי ישראל.

אנו נמצאים בעיצומו של חג העצמאות, בו נוסדה מדינתנו. מדינה, שלעיתים אין אנו מסכימים לכל הנעשה על ידה. לפעמים אין אנו מסכימים לחלק מהחוקים הנחקקים על ידה, או הפסיקות הנפסקות על ידי בתי דינה, אלא לפעמים רק בבחינת "דינא דמלכותא דינא". אולם, אנו מסכימים ש"אלמלא מוראה של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו" – ובמקרה זה, אלמלא מוראם של חוקי התעבורה של מדינת ישראל, איש את רעהו בתאונות דרכים ח"ו חיים בלעו.

מדינתנו שלא קמה על מגש של כסף, אלא שתקומתה עד עצם ימים אלה, כרוכה בעשרות אלפי חילוי צה"ל ונפגעי פעולות איבה, די לה בנפגעים אלה, שיש עניין רב לא להוסיף גם את עשרות אלפי נפגעי תאונות הדרכים. בימים אלה שאנו חוגגים את חג עצמאות מדינתנו ייצאו כל אחד ואחת לדרכו, ובמקום לחפש את מורא המלכות, ומורא דו"ח התנועה, "מסרו כל אחד ואחת את נפשם" כדי שהוא וכל רעי, ותושבי מדינת היהודים, מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו, יגיעו בשלום לביתם.

אלי קלופמן, מנהל ישיבת שבות ישראל, אפרת, תושב וממסדי הישוב גבעות בגוש עציון.